

बीजरूप स्थिति तथा अलौकिक अनुभूतिहरू

आवाजबाट पर रहनेवाला बाबा, आवाजको दुनियाँमा आवाजद्वारा सर्वलाई आवाजबाट पर लिएर जानुहुन्छ। बापदादा आउनु नै हुन्छ साथ लिएर जानका लागि। के सबै साथ जानका लागि एवररेडी छौ वा अहिलेसम्म तयार हुनका लागि समय चाहिन्छ? साथ जानका लागि बिन्दु बन्नु पर्छ। र बिन्दु बन्नका लागि सर्व प्रकारको छरिएका विस्तार अर्थात् अनेक शाखाहरूको वृक्षलाई बीजमा समाहित गरेर बीजरूप स्थिति अर्थात् बिन्दुमा सबैलाई समाहित गर्नुपर्छ। लौकिक रीतिमा पनि जब धेरै विस्तारको हिसाब गछौं भने सारा हिसाबलाई समाप्त गरेर लास्टमा के भन्दछौ? भनिन्छ— भन शिव अर्थात् बिन्दी। यस्तै सृष्टि चक्र वा कल्प वृक्षको भित्र आदिदेखि अन्त्यसम्म कति हिसाब-किताबको विस्तारमा आयौ। आफ्नो हिसाब-किताबको शाखाहरू अथवा विस्तार रूपी वृक्षलाई जान्दछौ नि! देहको हिसाबको शाखा, देहको सम्बन्धहरूको शाखाहरू, देहको भिन्न-भिन्न पदार्थहरूमा बन्धनी आत्मा बन्नेको शाखा, भक्तिमार्ग र गुरुहरूको बन्धनहरूको शाखाहरू, भिन्न-भिन्न प्रकारको विकर्महरूको बन्धनहरूको शाखाहरू, कर्मभोगको शाखाहरू, कति विस्तार हुन गयो। अब यी सारा विस्तारलाई बिन्दु रूप बनेर बिन्दी लगाइरहेका छौ। सारा विस्तारलाई बीजमा समाहित गरिदियौ वा अहिले पनि विस्तार छ? यस जडजडीभूत वृक्षको कुनै पनि प्रकारको शाखा रहन त गएको छैन। संगमयुग हो नै पुरानो वृक्षको समाप्तिको युग। त्यसैले हे संगमयुगी ब्राह्मणहरू! पुरानो वृक्षलाई समाप्त गरेका छौ? जस्तो पात-पातलाई पानी दिन सक्दैनौ। बीजलाई दिनु अर्थात् सबै पातलाई पानी मिल्नु। यस्तै यतिका ८४ जन्महरूको भिन्न-भिन्न प्रकारको हिसाब-किताबको वृक्ष समाप्त गर्नु छ। एक-एक शाखालाई समाप्त गर्नु पर्दैन। आज देहको स्मृतिको शाखालाई समाप्त गर, भोलि देहको सम्बन्धहरूको शाखालाई समाप्त गर, यस्तो एक-एक शाखालाई समाप्त गर्नाले समाप्ति हुँदैन। तर बीज बाबासँग लगन लगाएर लगनको अग्निद्वारा सहज समाप्त हुन जान्छ। काट्नु पनि पर्दैन भष्म गर्नु छ। आज काट्छौ केही समयपछि फेरि प्रकट हुन जान्छ किनकि वायुमण्डलद्वारा वृक्षलाई स्वभाविक पानी मिलिराख्दछ। जब वृक्ष ठूलो हुन जान्छ भने विशेष पानी दिनेको आवश्यकता हुँदैन। स्वाभाविक वायुमण्डलबाट वृक्ष बढि नै राख्छ वा ठडिईराख्छ। त्यसैले यस विस्तारलाई पाएको जडजडीभूत वृक्षलाई अब पानी दिने आवश्यकता छैन। यो स्वतः नै बढ्दै जान्छ। तिमी सम्झन्छौ कि पुरुषार्थद्वारा आजबाट देह सम्बन्धको स्मृति रूपी शाखालाई खतम गरिदियो, तर भष्म नगरे फेरि पनि शाखा निस्केर आउँछ। फेरि स्वयं नै स्वयंसँग भन्दछौ वा बाबाको अगाडि भन्दछौ कि यो त हामीले समाप्त गरिदिएका थियौं फेरि कसरी आयो! पहिला त थिएन फेरि कसरी भयो। कारण? काट्यौ तर भष्म गरेनौ। आगोमा परेको बीजले कहिल्यै फल दिँदैन। त्यसैले यस हिसाब-किताबको विस्तार रूपी वृक्षलाई लगनको अग्निमा समाप्त गर। फेरि के बाँकी रहनेछ? देह र देहको सम्बन्ध वा पदार्थको विस्तार खतम हुन गयो भने बाँकी रहन जान्छ बिन्दु आत्मा वा बीज आत्मा। जब यस्तो बिन्दु, बीज स्वरूप बनेमा तब आवाजभन्दा पर बीज रूप बाबाको साथ जान सक्नेछौ त्यसैले सोध्ने कि आवाजबाट पर जानका लागि तयार छौ? विस्तारलाई समाप्त गरिदिएका छौ? बीजरूप बाबा बीज स्वरूप आत्माहरूलाई नै लिएर जानुहुनेछ। बीज स्वरूप बनिसकेका छौ? जो एवररेडी होला उसलाई अहिलेदेखि नै अलौकिक अनुभूतिहरू हुँदै रहनेछ। के हुन्छ?

हिंङ्दा, डुल्दा, बस्दा, कुराकानी गर्दा पहिलो अनुभूति- यो शरीर जुन हिसाब-किताबको वृक्षको मूल तना हो जसबाट यी शाखाहरू प्रकट हुन्छन्, यो देह र आत्मा रूपी बीज दुबै नै बिल्कुल अलग हुन्। यस्तो आत्मा अलगपनको हिंङ्दा-डुल्दा बार-बार अनुभव हुन्छ। ज्ञानको हिसाबले होइन कि आत्मा र शरीर अलग हो तर शरीरबाट अलग म आत्मा हुँ! यो अलग वस्तुको अनुभव होस्। जस्तो स्थूल शरीरको वस्त्र र वस्त्र धारण गर्नेवाला शरीर अलग अनुभव हुन्छ, यस्तो म आत्माको यो शरीर वस्त्र हो, म वस्त्र धारण गर्नेवाला आत्मा हुँ। यस्तो स्पष्ट अनुभव होस्। जब चाहियो यस देहभान रूपी वस्त्रलाई धारण गरून्, जब चाहियो यो वस्त्रबाट अलग अर्थात् देहभानबाट न्यारा स्थितिमा स्थित हुन जाऊ। यस्तो न्यारापनको अनुभव हुन्छ के? वस्त्रलाई मैले धारण गरेको हुँ वा वस्त्रले मलाई धारण गरेको हो, चैतन्य को? मालिक को? त्यसैले एक निशानी न्यारापनको अनुभूति। अलग हुनु छैन तर म हुँ नै अलग।

दोस्रो निशानी वा अनुभूति- जस्तो भक्तहरूलाई वा आत्म-ज्ञानीहरूलाई वा कोही-कोही परमात्म-ज्ञानीहरूलाई दिव्य दृष्टिद्वारा ज्योति बिन्दु आत्माको साक्षात्कार हुन्छ भने साक्षात्कार अल्पकालको चीज हो, साक्षात्कार कुनै आफ्नो अभ्यासको फल होइन। यो त ड्रामामा पार्ट वा वरदान हो। तर एवररेडी अर्थात् साथ चलनका लागि समान बनेका आत्मा साक्षात्कारद्वारा आत्मालाई देख्दैनन् तर बुद्धियोगद्वारा सदा स्वयंलाई साक्षात् ज्योति बिन्दु आत्मा अनुभव गर्नेछन्। साक्षात् स्वरूप बन्नु सदाकाल हो र साक्षात्कार अल्पकालको हो। साक्षात् स्वरूप आत्माले कहिल्यै पनि यो भन्न सक्दैन कि मैले आत्माको साक्षात्कार गरेको छैन। मैले देखेको छैन। तर ती अनुभवद्वारा साक्षात् रूपको स्थितिमा स्थित रहनेछन्। जहाँ साक्षात् स्वरूप हुन्छ वहाँ साक्षात्कारको आवश्यकता छैन। यस्तो साक्षात् आत्मा स्वरूपको अनुभूति गर्नेले अथोरिटीसँग, निश्चयसँग भन्नेछन् कि मैले आत्मालाई देखेको त के तर अनुभव गरेको छु किनकि देखेपछि पनि अनुभव गरेन भने फेरि देख्नु कुनै कामको हुँदैन। त्यसैले यस्ता साक्षात् आत्म-अनुभवी हिंङ्दा-डुल्दा आफ्नो ज्योति स्वरूपको अनुभव गर्दै रहन्छन्।

तेस्रो अनुभूति- यस्तो समान आत्मा अर्थात् एवररेडी आत्मा। साकारी दुनियाँ र साकार शरीरमा हुँदा पनि बुद्धियोगको शक्तिद्वारा सदा यस्तो अनुभव गर्नेछन् कि म आत्मा चाहे सूक्ष्मवतनमा, चाहे मूलवतनमा वहाँ नै बाबाको साथ रहन्छु। सेकेण्डमा सूक्ष्मवतनवासी, सेकेण्डमा मूलवतनवासी, सेकेण्डमा साकार वतनवासी बनेर कर्मयोगी बनेर कर्मको पार्ट खेल्नेवाला हुँ, तर अनेक पटक आफूलाई बाबाको साथ सूक्ष्मवतन र मूलवतनमा रहेको अनुभव गर्नेछन्। फुर्सत मिल्यो र सूक्ष्मवतन वा मूलवतनमा गइहाल्यो। यस्तो सूक्ष्मवतनवासी, मूलवतनवासीको अनुभूति गर्नेछन् जस्तो कार्यबाट फुर्सत मिलेपछि घरमा गइहाल्छन्। अफिसको काम पूरा गरेपछि घर जान्छौ वा अफिसमा नै बसिरहन्छौ! यस्ता एवररेडी आत्माले बार-बार आफूलाई आफ्नो घरको निवासी अनुभव गर्नेछन्। जस्तोकि घर सम्मुख उभिएको छ। भर्खरै यहाँ, भर्खरै वहाँ। साकारी वतनको कोठाबाट निस्केर मूलवतन कोठामा गइहाल्यो।

अरू अनुभूति- यस्ता समान आत्मा बन्धनमुक्त हुनाका कारण यस्तो अनुभव गर्नेछन् जस्तो उडता पंछी बनेर माथि-माथि उड्दै गइरहेका छौ र उच्च स्थिति रूपी स्थानमा स्थित भएर अनुभव गर्नेछन् कि यी सबै मुनि छन्। म सबैभन्दा माथि छु। जस्तो विज्ञानको शक्तिद्वारा आकाशमा गइहाल्छन् भने धर्तीको आकर्षण

मुनी नै रहन जान्छ र ऊ स्वयं सबैभन्दा माथि अनुभव गर्दै सदा हल्का अनुभव गर्दछ। त्यस्तै साइलेन्सको शक्तिद्वारा स्वयंलाई विकारहरूको आकर्षण वा प्रकृतिको आकर्षण सबैभन्दा पर उडिरहने स्टेज अर्थात् सदा डबल लाइट रूप अनुभव गर्नेछन्। उड्ने अनुभूति सबै आकर्षणबाट पर उच्च छ। सर्व बन्धनहरूबाट मुक्त हो। यो स्थितिको अनुभूति हुनु अर्थात् उच्च उडती कला वा उडिरहेको स्थितिको अनुभव हुनु। हिंदा-डुल्दा गइरहेका छौं, उडिरहेका छौं, बाबा पनि बिन्दु, म पनि बिन्दु, दुबै साथ-साथ गइरहेका छौं। समान आत्मालाई यो अनुभव यस्तो स्पष्ट हुन्छ जस्तो कि देखिरहेका छौं। अनुभूतिको नेत्रद्वारा देख्नु, दिव्य दृष्टिद्वारा देख्नुभन्दा पनि स्पष्ट छ, बुझ्यौ? यसो त विस्तार धेरै छ फेरि पनि सारमा थोरै निशानीहरू सुनाउँ। के यस्तो एवररेडी छौ अर्थात् अनुभवी स्वरूप हो? साथ जानका लागि तयार छौ नि वा भन्नेछौ अहिले यो कुरामा पनि बाँकी रहन गयो! यस्तो अनुभूति हुन्छ वा सेवामा यतिका व्यस्त हुन गयौ जुन घर नै बिसिईहाल्छ। सेवा पनि यसकारण गछौ कि आत्माहरूलाई मुक्ति वा जीवनमुक्तिको वर्सा दिलाऔं।

सेवामा पनि यही स्मृति रहोस् कि बाबालाई साथ लिएर जानु छ, तब सेवामा सदा अचल स्थिति रहन सक्छ। सेवाको विस्तारमा सार रूपी बीजको अनुभूतिलाई नबिस। विस्तारमा नहराऊ। विस्तारमा आउँदा स्वयं पनि सार स्वरूपमा स्थित होऊ र अरूहरूलाई पनि सार स्वरूपको अनुभूति गराऊ। बुझ्यौ- अच्छा।

यस्ता सदा साक्षात् आत्मा स्वरूपको अनुभवी मूर्त, सदा सर्व हिसाब-किताबको वृक्षलाई समाप्त गरेर बिन्दी लगाएर बिन्दु रूपमा स्थित रहेर, बिन्दु बाबाको साथ सदा रहनेहरू, भखैर कर्मयोगी, भखैर सूक्ष्मवतनवासी, भखैर मूलवतनवासी यस्तो सदा अभ्यासी आत्मा, सदा आफ्नो उडती कलाको अनुभव गर्नेवाला आत्मा, यस्तो बाबा समान एवररेडी आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरूका साथ:- (पंजाब तथा गुजरात जोन)

१) मायाको छायाँबाट बच्नका लागि छत्रछायाँको भित्र बस:-

सदा आफ्नोमाथि बाबाको यादको छत्रछायाँ अनुभव गछौं? यादको छत्रछायाँ छ? यस छत्रछायाँलाई कहिलेकाहिँ छोडि त दिदैनौ? जो सदा छत्रछायाँको भित्र रहन्छन् ती सर्व प्रकारका मायाका विघ्नहरूबाट सुरक्षित रहन्छन्। कुनै पनि प्रकारले मायाको छायाँ पर्न सक्दैन। यी ५ विकार, दुश्मनको सट्टामा दास बनेर सेवाधारी बन्न जान्छन्। जस्तो विष्णुको चित्रमा देखेका छौ कि सर्पको शैया र सर्प नै छत्रछायाँ बनिहाले। यो हो विजयको निशानी। यो कसको चित्र हो? तिमी सबैको चित्र हो नि। जसको माथि विजय हुन्छ ती दुश्मनबाट सेवाधारी बन्न जान्छन्। यस्तो विजयी रत्न हो। शक्तिहरू पनि गृहस्थी माताहरूबाट शक्ति सेनाको शक्ति बनिहाल्यौ। शक्तिहरूको चित्रमा रावणको वंशका दैत्यहरूलाई पाउको तल देखाउँछन्। शक्तिहरूले असुरहरूलाई आफ्नो शक्ति रूपी पाउले दबाइदिए। शक्तिले कुनै पनि विकारी संस्कारलाई माथि आउन नै दिदैन।

२) ज्ञानको दान गर्नेवाला सच्चा-सच्चा महादानी बन:-

सदा बुद्धिद्वारा ज्ञान सागरको किनारमा रहनेवाला अर्थात् सागरद्वारा मिलेका अखुट खजानाको मालिक आफूलाई सम्झन्छौ? साथ जस्तो सम्पन्न छौ, अखुट छौ, अखण्ड छौ, यस्ता आत्माहरू नै मास्टर, अखण्ड, अखुट खजानाहरूको मालिक हुन्। जुन खजाना मिलेका छन् त्यसलाई महादानी बनेर अरूहरू प्रति कार्यमा लगाउँदै गर। जुन पनि सम्बन्धमा आउनेवाला भक्त वा साधारण आत्माहरू छन् उनी प्रति सदा यही लगन रहोस् कि भक्तहरूलाई भक्तिको फल मिलिहालोस्, बिचरा भट्किरहेका छन्, भट्किएको देखेर दया आउँछ नि! जति रहमदिल बन्छौ उति भट्किरहेका आत्माहरूलाई सहज बाटो बताउनेछौ। सन्देश दिदै जाऊ— यो नसोच कि कोही निस्कदै निस्कदै। तिमी महादानी बन, सन्देश दिदै गर, उल्हना नरहोस्। अविनाशी ज्ञानको कहिल्यै विनाश हुँदैन। आज सुन्छु एक महिना पछि सोच्नेछु र सोचेर समीप आउनेछु त्यसैले कहिल्यै पनि दिलशिकस्त बन्नु हुँदैन। जसले गर्छ उसको बन्छ। र जसको गछौं उनले पनि आज नभए भोलि मान्नेछु अवश्य। त्यसैले अखुट सेवा अथक बनेर गरिराख। कहिले पनि थाक्नु हुँदैन किनकि बापदादाको पास सबैको जम्मा भइ नै हाल्छ र जे गछौं त्यसको प्रत्यक्षफल खुशी पनि मिलिहाल्छ।

३) वातावरणलाई पावरफुल बनाउने लक्ष्य राखेमा सेवाको वृद्धिका लक्षण देखिनेछन्:-

जस्तो मन्दिरको वातावरणले टाढाबाट नै खिंच्दछ, त्यस्तै यादको सुगन्धको वातावरण यस्तो श्रेष्ठ होस् जुन आत्माहरूलाई टाढाबाट नै आकर्षित गरोस् कि यो कुनै विशेष स्थान हो। सदा यादको शक्तिद्वारा स्वयंलाई अगाडि बढाऊ र साथ-साथै वायुमण्डललाई पनि शक्तिशाली बनाऊ। सेवाकेन्द्रको वातावरण यस्तो होस् जुन सबै आत्माहरू खिंचिएर आऊन्। सेवा मात्र वाणीबाट मात्र हुँदैन, मनसाले पनि सेवा गर। हरेकले सम्झियून मलाई वातावरण पावरफुल बनाउनु छ, हामी जिम्मेवार हौं। यस्तो जब लक्ष्य राखेमा सेवाको वृद्धिको लक्षण देखिनेछ। आउनु त सबैलाई छ यो त पक्का हो। तर कोही सिधा आउँछन्, कोही चक्कर लगाएर, भट्किए पछि आउँछन् त्यसैले एक-एकले सम्झियून कि मैले जागती ज्योति बनेर यस्तो दीपक बनू जसले परवानाहरू आफैं आऊन्। तिमी जागती ज्योति बनेर बसेमा परवाना आफैं आउनेछन्। अच्छा।

वरदान:- परमात्म प्यार र अधिकारको अलौकिक खुशी वा नशामा रहनेवाला सर्व प्राप्ति सम्पन्न भव

जुन बच्चा बाबाको साथ सदा कम्बाइण्ड बसेर प्यारले भन्दछन् “मेरो बाबा” भने तिनलाई परमात्म अधिकार प्राप्त हुन जान्छ। बेहदको दाताले सर्व प्राप्तिहरूले सम्पन्न गरिदिनुहुन्छ। तीनै लोकको अधिकारी बन्न जान्छन्। फेरि यही गीत गाउँछन् कि जे पाउनु थियो, त्यो पाइहालें, अब केही पाउने बाँकी रहेन। तिनलाई २१ जन्महरूको ग्यारेन्टी कार्ड मिल्न जान्छ। त्यसैले यही अलौकिक खुशी र नशामा बस कि सबै कुरा मिलिसक्यो।

स्लोगन:- साधनहरूको आधारमा साधना नहोस्। साधन, साधनामा विघ्न रूप नबनोस्।